

11116.

ESPLAIS LITERARIS

Fundat pel «Pomell de Joventut» AIRES DEL MONTSACOPA

Any III

OLOT, JULIOL DE 1923

Núm. 12

EL LLIRI BLANC

La puresa, és una virtut tota angelical, i és com el lliri blanc, que conserva la blancor i la suavitat de la seva flaire, mentres n'és respectada la seva ufanor, però si l'arrenquen barroerament, si el manossen, tot seguit se marceix i s'asseca, esdevenint insoportable la seva olor.

La puresa, és fortitud. La victòria obtinguda per l'assenyada joventut, que amb fermesa de caràcter, lluita foragitant les cobejances que posen llur ànima en greu perill, és un acte gran i admirable.

Fatigoses són les lluites del esperit, però cal lliurar-les, cal treballar per al nostre propi perfeccionament, en compliment d'un deure de cristiana doctrina i d'educació ciutadana, que fa forts els pobles.

Més, la puresa és com un tresor de molta vàlua, guardat dintre urna de cristall trencadís. La més lleu acció pot perdre-la, o al menys enfosquir el seu brill. Una mirada indiscreta l'espanta, una paraula lleugera l'inquieta, en tot troba perill; en el riure, en les companyies, en les lectures divertides, en un ball, una pel·lícula, una moda..."

Els vestits provocatius, vinguts de terres estranyes, jamai, la dona catalana deu acceptar, i menys una pomellista, que amb la modestíssima caputxa vol restaurar aquelles costums cristianes de la nostra Catalunya.

Embelliu ¡oh donzelles pomellistes! la niçaga catalana vestint decorosament, prediqueu amb el vostre exemple, treballeu per a desfermar les modes escandaloses, que han semblat arreu de Catalunya costums impures, i fareu un acte d'amor i honorareu la Patria.

«He tapat l'escot del meu vestit i he promès a la Mare de Déu vestir sempre amb decència, tal com pertoca a la dona cristiana i catalana.» ¡Quin acte més escaient per una bona pomellista!

¡Oh lliri sagrat!
Lliri sense espines,
refloreix al cor
de la patria mia.

PIU RADAÏET

A UNA VEÏNETA (1)

L.: RECORDS D'INFANTESA

*Voldria tornar-hi
als jorns d'infantesa;
voldria altra volta
jugar amb fruïció
com quan propassava
aquelles batalles
i heròis ser-ne alhora,
com sempre, tu i jo.*

*Tu ser l'infermera
que cuida amorosa
les cruets ferides
del pobre soldat,
i jo amb paciència
deixar que'm gorissis
sentint dolça joia
per tu al ser curat.*

*Voldria altra volta
sentir la dolcesa
dels teus renys amables
i tó assenyat,
quan jocs perillosos
m'obrien l'inquieta
morada frissança
del front bonyegat.*

*¡Quants anys ne passaren!
¡Que'm puny remembrar-les
aquelles diades
que mai tornaràn!
Tots dos junts cresquerem
i ara al esguardar-te
¡si et veig diferenta
d'allà al temps d'infant!*

*¿Per que ha de torbar-me
la teua mirada?
trabar-se'm la llengua
quan vull parlar amb tu?
¡I, com aleshores,
no puc confiar-te
secrets que'm sadollen
de dolça il·lusió?*

*Voldria altra volta
sentir que'm gorissis
l'estranya ferida
que tinc fons del cor,
doncs, creu, veïneteta,
sols tu pots curar-la,
ja que per aquesta
ets l'únic doctor.*

JOAN AUBERT NADAL

del P. de J. «Aires del Montsacopa»

CATALANITZACIÓ DE LA LLAR

Els Pomells de Joventut, nascuts de la comunió dels sagrats ideals Déu i Pàtria, són vinguts a la palestra per a acomplir la part més delicada de la catalanització del poble: les llars.

Es aquesta la principal actuació dels Pomells de Joventut. A casa.

Els pomellistes, nois o noies, seràn, a les cases llurs, com uns centinelles que a tothora vetllaran per la causa nostra.

(1) Premiada amb un accésit a la Flor Natural en els Jocs Florals celebrats darrerament a Terrassa.

Els Pomells de Joventut ja van donant els fruits que avui encara els hi nega algú.

A títol de curiositat vaig a reproduir dues anècdotes interessants, que asseveran ço que he manifestat.

La una, tingué lloc el dia de les passades eleccions a diputats a corts. Un subjecte que mai s'havia significat en cap mena de política, es dirigí a exercir el lliure sufragi, quan se li acostà un conegut, oferint-li i recomanant-li una candidatura amb el nom d'un anticatalanista. El bon home, al ésser requerit per a que amb ella anés a votar, va respondre: Ja veuràs. Tinc dos nois pomellistes i no els vull fer passar per la vergonya de saber que el seu pare dona el vot a un enemic dels Pomells

L'altre fou com segueix:

Fa pocs dies vingué a trobar-me un senyor, que'm digué, coneguent les meves aficions literaries:

—Escolti. El dia tants és el meu sant. Cada any, per aquesta diada, les noies me reciten una dècima-felicitació i desitjaria que engrany me la composés vostè.

—I per què?—vaig respondre jo estranyat.

—Per que els altres anys els hi feien les Monges, però en castellà, i com que ara són pomellistes, trobo que no fa gaire.

No cal dir que jo iós vaig cuitar a complaure'l.

El primer cop que vaig sentir una gran simpatia per als Pomells, va ésser un dia que els maltractava un, que em va fer pensar: quan aquest fulano els hi va contra, senyal que són una cosa bona, per que aixís com mai s'ha sentit a un tudesco parlar bé d'un francès, tampoc és corrent que un anti-catalanista benparli de les institucions catalanes.

LLAOR A SANT JORDI

*A vostre esguard, Cavaller,
Catalunya s'ha enjojada
i en son rostre encisador
mil roses hi ha esclatades;
sos ulls s'han il·luminat
com bell mati al sortir l'alba;
son cor ha glatit per Vos,
per Vos i no per cap altre;
l'aire s'ha omplert de perfums
i en el bosc s'hi senten arpes*

*pulsades per gais aucells,
aucellets de belles ales
que, cantant molt dolçament
una xamosa tonada
i saltironant ensems
pels branquillons dels verds arbres,
vos diuen que sou capdill
de nostra patria estimada,
fermança de pròxim triomf,
penyora de deslliurança.*

CARME SALA GIRALT
del P. de J. • Verges del Turó •

CANT TROBADORESC

*Les belles flors totjust descloses,
 el vert de l'herba guarnint les fonts,
 l'immensitat clara i serena
 ont hi campeja brillant el sol
 i el nou joglar sots la finestra
 del bell castell de Roca-d'or
 boi entonant amb veu alegre,
 l'amorosivola tendre cançó,
 em mouen dintre de la meua ànima
 una profunda i dolça impressió:
 Oh joglar jove! ¿Serà insensible
 a ta veu noble de trobador,
 emocionada per la alegria
 d'una bellíssima cançó d'amor,
 la teua aimia la primpeeseta
 tendre donzella de Roca-d'or?*

*La donzelleta treu en finestra
 son gentilíssim bell caparró,
 i amb l'alegria pintada al rostre
 té un dolç somriure pèl trovador.*

ANTONI DOT ARXÉ

NOTES

☛ En el sorteig dels Pomells «Verge del Tura» i «Floretes de Sant Francesc», foren premiats amb la sort, els nombres 2064, que posseïa el Sret. Ignasi Constans (un rellotge); el 543, que posseïa la Srta. Conçol Gifre (sis culleretes de cafè), i el 2825, de la Srta. Mercè Devesa (una dotzena de copes).

El 5 del mes passat entregà sa ànima a Deu el jove pomellista del P. de J. «Aires del Montsacopa» en Francesc Iglesias, havent rebut els Sants Sagraments. Fervent catòlic i fervent patriota juntava a aquests sants amors una afició insadollable a la ciència. A tots els pomellistes demanem una oració per la seva ànima i a sa família avinentem nostre mes sentit condol.
